

Co Tydzień.

No. 4.

Ponieważ z łaski JP. Bolesńskiego nazwisko dzieła meiego noszę, list tak iak mnie doszedł, wraz z odpowiedzią umieszczam.

Mci Panie Co Tydzień!

Pisma WMPana są dla wielu nauką, życzyłbym sobie, aby też i dla mnie były pociechą i wsparciem. Piszesz WPan dla zdrowych, racz też co dla nas chorych napisać. Nie iestem ieszcze w podeszłym wieku, a iuż ciężar zgrzybiałości cierpię, spazmy, wapory, rumatyzmy ustawicznie mi dokuczają. Zwiedziłem wod wiele, radziłem się naysławniejszych doktorow, tylem proszkow i pigułek ziadł, tylem mixtur i essencyi wypił, iż nie wiem czyli się które zdatne lekarstwo na te affekcye znajduie, któregobym nie zażył; z tym wszystkim ulżenia nie czuię, i owszem здаиemi się, iż coraz mi gorzey. WMPan, który tyle wiesz, czyli niemasz iakiego na te choroby lekarstwa? a ieżeli go niemasz racz mnie przynaymniey pocieszyć odpisem, będę wdzięcznym za wzgląd łaskawy, zostając z winnym szacunkiem.

Bolesński.

Nie spodziewałem się zostać doktorem, i lubo mniemanie cudze, iż nim iestem, miłości moiey własney podchlebia, wyznać z pokorą muszę; iż nim nie iestem. Niech się więc recepty odemnie JP.

Boleśnicki nie spodziewa, co jednak mieć może, chętnie tego uży-
czam, niech raczy przestać nad ubolewaniem moim, iż jest chory,
i rady, którą mu dawać ośmielam się, posłucha.

Wielu dolegliwościom podlegli iesteśmy, te równie z przy-
padku iak i z wewnętrznego ciała naszych urzędzenia pochodzą, na-
leży się zatem każdemu mniey, lub więcej w cierpliwość uzbraiać,
a daley wspierać rozmaitemi uwagami, któreby wzmocnić i pocie-
szyć mogły.

W rządnych państwach to bydź powinno nayistotniejszym
staraniem, iżby się wojny ustrzedz, a zatem nie dawać przyczyny
sąsiadowi do powstania i naysicia; gdyby zaś miał wszcząć wojnę,
zawczasu się do tego sposobić, iżby zastał w gotowości ku obronie

Nieprzyjaciółmi zmyślności naszej są ból i słabość, iak pokoy
w państwie, tak zdrowie jest w ciele naszym. Póki więc korzystamy
z tak pożądanego daru przyrodzenia, trzeba się starać, iżby w nim
trwać iak naydłużej, niech to tkwi w myśli naszej, iż chorować
możem, iż niekiedy chorować musiem, iż prawie rzeczą jest niepo-
dobną ustawiczna czerstwość. Żeby więc trwać w niej iak naydłu-
żej, pierwszym ku temu przygotowaniem i usposobieniem wstrze-
mieźliwość w każdym rodzaju użycia naszego, drugim przysposobie-
niem regularność, trzecim trwałość w tym wszystkim, cośmy ku utrzy-
maniu zdrowia raz przedsięwzięli. Statystow jest maxyma: jeżeli
chcesz pokoiu, gotuy się na wojnę, nie możemy się lepiej na przy-
szłe słabości przygotować, iak życiem umiarkowanym. Ten dzielny
sposob broniąc od chorob, siły wzмага, które im w większym będą
nateżeniu, tym snadniey znieść będą mogły natarczywość słabości
i bolu.

Przygotowany na wojnę, gdy iey odwrócić niemoże, stara się na ów czas dać odpor nieprzyjacielowi, ten iżby był skutecznym, potrzebuie stałości, cierpliwości i mężstwa. Trzy te rzeczy równie iak w bitwach w chorobie istotnie potrzebne są. Stałość w przedsięwzięciu raz poznawszy, co uleczyć może, tego się trzyma. Naywięcey chorujących ginie wykroczeniem przeciw tej regule, i sam P. Boleśnicki nie dla czego innego podobno ulżenia nie zyskał, iak z tej przyczyny, którą w liście swoim obwieszcza, iż zwiedził wod wiele, i radził się wielu doktorow, ich mnostwo zabiło Hadryana Cesarza wyznającego: *Turba Medicorum perii*. Nie podobna, aby się na iedno zgodzili, lecząc więc, a każdy po swojemu, co ieden zdziałał, drugi odmieni, a zatym albo pierwsze działanie, albo druga odmiana, a dopieroż wielokrotnie powtórzone przyniosą zgubę. Niecierpliwości skutkiem bywają odmiany, w nią się więc uzbroić należy, iżby się oprzeć chorobie. Przyzwyczaj się do niej i w niej kogo przygotowanego zastanie słabość; przewidziane pociski mniej rażą, powszechne iest przysłowie, tu go naybardziej stosować należy, iżby w czasie odnieść korzyść. Ułożenie ciała naszego takie iest, iż bez bołu żaden się człowiek w przeciągu życia obeyść niemoże, pomалу zaprawiać się do wytrzymania onego należy, co się stanie, gdy zahartuiemy czułość odrzuceniem pieśzcot, narażeniem się na niewygody, wstrzymaniem się od opowiadania co nas dolega, dla tego, iżby nas żałowano. Pospolicie takowe mowy oznaczeniem są zniewierściłości cierpiącego, a raczey może mniemającego, iż cierpi.

Boiaźń śmierci naywiększym iest w chorobie utrapieniem, częstokroć oney powiększeniem, a czasem i przyczyną zgonu. Nie pospolitego trzeba mężstwa, iżby tę boiaźń uśmierzyć, nie mówię przezwyćżyć zupełnie, wrodzona iest albowiem każdemu człowie-

kowi, i myśl zniszczenia wstręt konieczny za sobą wiedzie. Dumna mądrość na samych tylko siłach rozumu zasadzona boiaźni tey nie-podoła. Sama tylko religia sprzeciwić się wstrętom takowym może, gdy obwieszcza w śmierci nie zakończenie, lecz odmianę życia, a na ów czas cnota wzmaga się i cieszy słodką nadzieją, iż ta odmiana przyniesie iey kiedykolwiek korzyść, którey się doczekać niemogła.

Szacowne są i ku leczeniu chorob i ku zabieżeniu onym pi-sma Hipokratesa, Celsa, Galena, i tylu innych sławnych lekarzow, którzy podobno aż nadto pisali, a ich następcy ieszcze żwawsz iuż do tego stopnia przyszli, iż osobnych bibliotek na same tylko księgi lekarskie potrzeba będzie. Wielbię ia to, i częż tym bardziey, iż nie rozumiem tego, co częż i wielbię; chcąc iednakże coś powiedzieć JP. Bolesnickiemu zamiast tego, iżby się wzbiiał w zaciekły lot dzisieyszych Hipokratesow, zniżam się do bydlat, i w ich przykładzie znajduie strzeżenia się chorob i leczenia onych naukę. Nie widzę ia w zwierzętach waporow i spazmow, a przynaymniey bardzo rzadko trafić się to u nich może i zwierżchnie okazać, ale widzę ich sposob działania i żywienia się ciągły a prosty. Uspokoiwszy potrzebę, którey ich przyrodzenie wyciąga, na mierney sytości przestaią. Pies zdaie się w tey mierze wykraczać, ale kto wie, czy się towarzystwem ludzi szczegulnieyszym nie popsuł. Koń choćby mu naywonneysze trawy kładziono do żłobu, raz nasycony więcey nie ruszy, ptak choć w szczupłym użyciu miary iednak nie przebieże, pszczołka tyle ssie z kwiatu, ile iey potrzeba, resztę zdobywszy do ula niesie. Na te widowiska zapatrujemy się ciągle, a ieżeli inne przyczyny niewstrzymałości naszey wiąć nie mogą, niech nas wstyd przynaymniey uymie i ku dobremu użyciu rzeczy przywiedzie.

W historyi Donkiszota iest powieść, iż gdy się ow wielki rycerz na bitwy z uroionemi w głowie swojej olbrzymami wyprawiał, a

na młynach tak dalece mu się było nieudało, iż skaleczonego srodze do domu przywieziono, nie znalazł Xiądz iego Pleban innego lekarstwa na uleczenie marzeń dziwacznych, iak żeby Romanse, które ustawicznie czytał, spalić, poszedł więc do biblioteki i ono cało-palenie wykonał. Doktorskie księgi niegdyś iedynie tylko lekarzow skład właściwy teraz biblioteki Damskie nawet zagęszczają. Niepowstaie ia przeciw chwalebney ciekawości, alebym chciał ią mieć umiarkowaną, ponieważ gdy się zbytecznie w rzeczy sobie nieprzyzwoite zaciekawia; więcey szkodzi, niż pomaga. Ledwobym się niezałożył o to, iż moy korespondent zatrudnia się takowym czytaniem, zwłaszcza, iż się skarży na spazmy i wapory. Jeżelim zgadł, niech odemnie za skuteczną receptę przyimie radę, iżby się wstrzymał od takowego czytelnictwa, które nietylko go od chorob, które ma niewybawi, ale nawet gotowe w niego wmówić choroby, których dotąd nie miał.

Lew chory.

I Państwo choruią, czemuż lwy niemogą?

Boleścią srogą

Lew zdity ryczał. Niebożęta,

Drzały zwierzęta.

Te co na dworze Króla Jegomości

W żałości

Przymilały się Panu; a że gdzie chorzy

Tam i doktorzy.

Niedźwiedź mimo powagę, wraz z lisem kolegą

Natychmiast biega.

W radę; niedźwiedź po prostu

Na niestrawność życzył postu,

I zdławion za to,

Lis przelekły zapłata.

Kiedy go się pytano: co brać na chorobę

Rzekł: Pan chory na wątrobę

Moja rada o tey dobie

Podieść sobie.

Komu post miły niech gryzie śledzia;

Pan zie niedźwiedzia.

Nadgrodzony obficie, iż dogodnie życzył,

Nowym kunsztem chorego doktorem uliczył.

Hikar Weyzyr Soltana Toru doszedłszy lat zgrzybiałych, otrzymał pozwolenie, złożyć urząd, który przez długi czas chwalebnie piastował, a że Monarcha chciał mieć jego syna Nadana po nim następcą, takie mu oyciec na piśmie przesłał nauki:

Synu! stopień na który wchodzisz podchlebia młodości twoiej, utrzymay nieco zapał radości, i ażebyś dłużej z tego, co osiągasz, korzystał, uzbroj się wcześniej stałym przedsięwzięciem, iż się na nim dobrze sprawiać będziesz, co ażebyś uczynił wbił w myśl to, co ci ia twoy oyciec za prawidło czynności twoich, obwieszcze.

Staniesz się namiestnikiem Soltana, staray się o jego dobro, nie dla inney przyczyny on tobie namiestnictwo powierza; nie po-

wierzyłby albowiem nikomu, gdyby sam wszystkiemu zdołać mógł.
Dla siebie on to czyni, a nie dla ciebie, iż jesteś jego Wezyrem.

Strzeż się wchodzić z Panem w poufałość, z niższymi od ciebie zbyt otwarcie nie postępuj; gdy nie masz równych, przyjaciela się niespodziewaj.

Niedaj się omamić ciżbie, która cię otoczy. Ściaga do siebie ptaki drzewo pełne owocem, niechże te opadną, ptaki odlecają, wiatry gną gałęzie, a pył liścia okrywa.

Będzie podchlebstwo słać kwiaty pod twoje nogi, kadzidła zapach da ci się uczuć rokosznie; pamiętaj w ow czas na to, iż kwiaty wiedną, a wiatr rzedzi kadzidło.

Nie iest tak niebezpiecznym chwalca w oczy, iak ten który niechwałąc, iawnie sztucznymi podstępny do pychy wiedzie.

Bądź ile możności wśród ciżby samotnym, w środ niey, tak patrz na nią, iakbyś był od niey dalekim.

Gdy zyskasz czas dla siebie, szukay osobności, znajdziesz w uwadze naylepszego towarzysza.

W obfitości używaj miernie, zbytek sprawia odrazę.

Bądź przystępnym, ale niepoufałym, przytomność twoja niech wznawia uszanowanie.

Zamknii usta wielomowności, czyż brzęk nic nie znaczy, a czas kradnie.

Słuchay cierpliwie, zatrwożonego wzmagay, śmiałych się odpowiedzi niełękay; iak ci się kto sprzeciwi, nie miewy mu za złe, ale roztrząśnij rzecz u siebie, a poznasz czyli te sprzeciwienie z stałego przy prawdzie umysłu, czyli z upornej złości pochodziło.

Nic się dobrego od złych niespodzieway, skała trawy niewyda.

Strzeż się i skępstwa i rozrutności. Pierwsze złe o sobie radzi, drugie zbyt sieie, a nic nie zbiera.

Niech cię samo tylko dobro publiczne zaprzęta, a z czasem i wszystkiemu i wszystkiemu dogodzisz.

Nim co zaczniesz, zamknij w przód usta, a iak zaczniesz podszczy wężną obuwie.

Sekret objawiony pali język, ogłoszone przedsięwzięcie psuje dzieło.

Migdał najpierwszy z drzew kwitnie, a później od innych drzew daie owoce, jest rodzaj morwy, co pierwiej daie owoce niż kwiaty. Lepiej byđ morwą niżli migdałem.

Tym kończę mój synu, iż im kto skromniej zaczyna, tym chwalebniej wykonywa to, co zaczął.